

Η κυρα-Σαρακοστή

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Για τους μικρότερους φίλους μας

«Όλο το σπίτι μοσχοβολούσε ζυμάρι... Ακόμα νομίζω πως νιώθω αυτή τη μυρωδιά καθώς τα μάτια μου ήταν καρφωμένα στην κυρά-Σαρακοστή που ψηνόταν»

- Μα γιαγιά εμείς στο σχολείο τη ζωγραφίζουμε στο χαρτί...

- Εγώ, Μανολάκη μου, είχα τη χαρά να την τρώω σαν ψωμάκι,

ένα ποδαράκι της κάθε φορά, για επτά βδομάδες... Και ξέρεις βλέπαμε όλη την κυρά-Σαρακοστή στο σπίτι και ξέραμε όταν άρχιζε η μεγάλη Σαρακοστή με την καθαρή Δευτέρα πως μετά από επτά βδομάδες θα έρθει το Πάσχα, η Ανάσταση του Χριστού μας... Ήταν το ημερολόγιό μας.

- Δηλαδή τη ζυμώνατε σαν το ψωμί;

- Η γιαγιά μου την έπλαθε με αλεύρι και νερό, όπως θα κάνουμε και μεις τώρα...

Τα μάτια του Μανολάκη άστραψαν... Μετά από λίγο τα χέρια του τσαλαβουτούσαν στο ζυμάρι της γιαγιάς. Τι ζυμάρι, τι πλαστελίνη! Ήξερε πολύ καλά την τέχνη...

- Λοιπόν, το κεφαλάκι χωρίς αυτιά και στόμα...

- Γιαγιά, θα πλάσω εγώ κι ένα σταυρουδάκι να της δώσουμε να κρατάει, να μιλώντας... Μανόλη μου, να παθώντας να ξεκολλήσει τα ζυμάρια από τα χέρια

Η γιαγιά μ' ένα μαχαιράκι χάραξε στο ζυμαρένιο

σώμα της ψωμένιας κούκλας τα χέρια της τα σταυρωμένα και μετά ένα-ένα φτιάχνανε με τον Μανόλη τα μικρά επτά ποδαράκια, που τα κολλούσαν στο κάτω

μέρος του σώματος της κυρα-Σαρακοστής.

- Για να δούμε, Μανόλη, τα καταφέραμε καλά;

Εκείνη την ώρα μπήκε η μαμά στην κουζίνα κι ο Μανόλης την τράβηξε μ' ενθουσιασμό πετυχημένου καλλιτέχνη...

- Μαμά η κυρά-Σαρακοστή δε μιλάει, γιατί δεν έχει στόμα, αφού νηστεύει και προσεύχεται... Δεν ακούει, γιατί δεν έχει αυτιά, αφού δε θέλει ν' ακούει παρά μόνο την προσευχή της.

- Γι' αυτό κρατάει και σταυρό; τόλμησε να ρωτήσει η μαμά.

- Μα είναι η κυρά-Σαρακοστή με τα επτά πόδια, τις βδομάδες της... Κόβουμε ένα κάθε βδομάδα και όταν τελειώσουν θα έρθει το Πάσχα... Βλέπεις και τα χέρια της που είναι σταυρωμένα;

Ο Μανόλης λαχάνιαζε από ενθουσιασμό και τα ζυμαριασμένα χέρια του «στόλιζαν» ό,τι ακουμπούσαν.

Η γιαγιά έκλεισε το μάτι στη μαμά με νόημα και...

- Έλα, Μανόλη μου, να πούμε το ποιηματάκι της κυρα-Σαρακοστής, να τη φουρνίσουμε, να πλυθούμε και να καθαρίσουμε ό,τι λερώσαμε, για να τη στολίσουμε στο καθαρό μας τραπέζι.

Όλη τη μέρα ο Μανόλης έλεγε και ξανάλεγε:

Την κυρα-Σαρακοστή,

που είναι έθιμο παλιό

οι γιαγιάδες μας τη φτιάχνουν

με αλεύρι και νερό.

Για στολίδι της κρατούσε

στην ποδιά της τον σταυρό

και το στόμα της ξεχνούσαν,

γιατί νήστευε καιρό.

Και μετρούσανε τις μέρες

με τα πόδια της τα επτά

κόβαν ένα τη βδομάδα

μέχρι να 'ρθει η Πασχαλιά.

Και ξέρετε κάτι; Βρήκε και μουσική και το τραγουδούσε σαν το «*δε περνάς κυρά Μαρία*». Την άλλη μέρα την κυρα-Σαρακοστή την τραγουδούσε όλο το σχολείο...

Καλή Σαρακοστή να έχουμε!

Μάθε κι εσύ το τραγουδάκι, αφού το ακούσεις, κάνοντας κλικ παρακάτω.

%kyra_sarakosti_song%

Κάνε κλικ στην εικόνα της κυρα-Σαρακοστής για να τη δεις μεγαλύτερη. Στη συνέχεια μπορείς να την τυπώσεις και να κόβεις ένα ποδαράκι της κάθε Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Αν θέλεις, μπορείς να προσπαθήσεις να τη φτιάξεις με πλαστελίνη ή, με τη βοήθεια της μαμάς ή του μπαμπά – κι η γιαγιά μπορεί να βοηθήσει – να τη κατασκευάσεις με ζυμάρι, που θα φτιάξεις με αλεύρι και νερό. Διάβασε την ιστορία ξανά, ώστε να μάθεις παίζοντας ποια είναι τα χαρακτηριστικά αυτής της κατασκευής και τι συμβολίζουν.

